DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, 20 października 1953 r. Nr 9 Poz. 38—40

TREŚĆ

Część I. Przepisy obowiązujące.

38

HODOWLA I JEJ PERSPEKTYWY ROZWOJU.

Uchwała Nr 15/53

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie

z dnia 26. IX. 53 r.

I. Wzrastający przemysł socjalistyczny w Polsce Ludowej w okresie Planu 6-letniego i pomyślny jego dalszy rozwój wymaga od rolnictwa zwiększenia produkcji surowców i artykułów spożywczych, a przede wszystkim pochodzenia zwierzęcego. Klasa robotnicza realizując wskazania Partii i Rządu swą wytężoną codzienną pracą wzbogaca nasz kraj i wieś polską artykułami przemysłowymi, służącymi do podniesienia produkcji rolnej i stopy życiowej wsi pracującej. Realizując wskazania Tow. Bieruta o więzi miasta i wsi — sojuszu robotniczo-chłopskiego, wieś, mając zapewnioną bazę techniczną winna rozwijać produkcję rolną celem pełnego zaopatrzenia mas pracujących miast i wsi w artykuły produkcji rolnej.

II. Wieś olsztyńska od chwili wyzwolenia do dnia dzisiejszego ma poważne osiągnięcia, a mianowicie: doprowadziła ze stanu szczątkowego do ilości 35 szt. pogłowia na 100 ha użytków rolnych. Osiągnięto przeciętną wydajność mleka do 2000 litr. od krowy. Plany skupu mleka są wykonywane i przekraczane. Spółdzielczość produkcyjna rozwija się. W 325 spółdzielniach produkcyjnych zorganizowano zespołową hodowlę. Niektóre z nich jak Kurki, pow. Działdowo osiągnęły przeciętną wydajność mleka z obory 3709 kg przy procencie tłuszczu 3,42. Spółdzielnia produkcyjna Falcewo, pow. Bartoszyce odstawiła około 6 ton żywca wieprzowego, poważnie przekraczając plan. PGR-y nasze stale powiększają ilość i jakość hodowli i w roku bieżącym w pełni zabezpieczyły nasz teren w rozpłodniki z dobrym pochodzeniem. Obok tych osiągnięć mamy jeszcze poważne braki. Niewykonujemy planów wzrostu pogłowia i planów skupu. Za mało mamy rozpłodników z udowodnionym pochodzeniem. Zaniedbane są często nasze łąki i pastwiska. Za mało aktywizuje się szerokie rzesze hodowców i kobiet na odcinku hodowli. Zaniedbane są często pomieszczenia zwierząt hodowlanych.

Dlatego też, celem osiągnięcia dalszego postępu i lepszych wyników w dziedzinie hodowli na terenie naszego województwa — Wojewódzka Rada Narodowa uchwala:

I. Zobowiązać Prezydium WRN do:

1. przeszkolenia odnośnie zadań w hodowli gminnych instruktorów rolnych na specjalnych kursach bądź też kursokonferencji do dnia 31 stycznia 1954 r.
2. zwolnienia na sprzedaż dla rolników pewnej puli materiałów budowlanych dla dokonania remontów i adaptacji pomieszczeń inwentarskich oraz budowy okólników.
3. udzielania aparatowi rad szczebla powiatowego i gminnego stałej pomocy oraz instruktarzu fachowego w zakresie realizacji zadań określonych w dalszej treści niniejszej uchwały.

II. Zobowiązać powiatowe i gminne rady narodowe oraz ich organy wykonawcze do:

1. obsadzenia w terminie do 31. XII. 53 r. we wszystkich powiatach etatów instruktorów kontroli użytkowości i wzmocnienia prac selekcyjnych i szacunkowych nie tylko w oborach PGR, spółdz. prod., lecz również i u rolników indywidualnych, a przede wszystkim w powiatach gdzie pozostała pewna ilość materiałów bydła mazurskiego, tj. w powiatach: Olsztyn, Mrągowo, Morąg i Giżycko. W tych powiatach należy zatrudnić po 2 instruktorów, ażeby wykorzystać cały materiał do rekonstrukcji rasy bydła mazurskiego i reprodukcji materiału hodowlanego,
2. dopełnienia obsady kadr gminnych instruktorów rolnych, wykazując troskę o możliwie najlepszy dobór tych intruktorów pod względem politycznym i fachowym,
3. przestrzegania ustawy o nadzorze bydła, trzody chlewnej, owiec oraz koni w sensie bezwzględnego oczyszczenia terenu z rozpłodników nie znanych, tak zwanych dzikich, które kryjąc wpływają hamująco na polepszenie stanu pogłowia.

   Osiągnąć to można przez:

   a) pełne zgłaszanie rozpłodników istniejących na terenie gromad przez sołtysów do PGRN,
   b) działanie w pełnym składzie powiatowych komisji kwalifikacyjnych,
   c) bezwzględne stosowanie kar w stosunku do niestosujących się do zarządzeń,
   d) trzebienie rozpłodników nieuznanych,
   e) konfiskowanie ogierów nie uznanych i nie kastrowanych od rolników nie przestrzegających zarządzeń.
4. zwalniania z szarwarków klaczy rejestrowanych i ogierów uznanych w pewnych okresach, a to:

   a) ogierów w okresie kopulacji,
   b) klaczy w okresie stanowienia, ciąży i karmienia źrebięcia,
5. zorganizowania szerszej propagandy w zakresie ukazywania przodujących PGR-ów, spółdzielń produkcyjnych, oraz chłopów indywidualnych, którzy osiągnęli dobre wyniki w hodowli,
6. organizowanie kwartalnych narad z przodującymi hodowcami w gminach z udziałem ZSCH, LK i ZMP. Na tych naradach omawiać należy rozszerzenie bazy paszowej, zagadnienia wzrostu ilości pogłowia, racjonalnego żywienia, higieny i remontu pomieszczeń, zainteresowania kobiet hodowlą oraz szkolenie,

7. włączenia do prac przedsiębranych w związku z podniesieniem produkcji zwierzęcej i hodowli — Komisji rad a w szczególności powierzenia im kontroli wykonania uchwał i zarządzeń tych spraw dotyczących,

8. omówienia zagadnień produkcji zwierzęcej i hodowli na najbliższych sesjach rad narodowych celem rozpracowania zadań dla swego terenu odnośnie dalszego wzrostu hodowli w naszym województwie.

III. Powiatowe i gminne rady narodowe, ich organy wykonawcze oraz państwowe ośrodki maszynowe wzmogą pracę nad podniesieniem hodowli w spółdzielniach produkcyjnych, prowadząc w tym zakresie:

a) wnikliwą kontrolę spółdzielni produkcyjnych na odcinku przestrzegania zasad statutowych,

b) wnikliwą analizę struktury zasiewów ze szczególnym uwzględnieniem zabezpieczenia bazy paszowej,
c) kontrolę rowoju hodowli, biorąc za podstawę uchwałę Prezydium Rządu z dnia 15 września 1953 r.
d) systematyczne szkolenie brygadzistów i członków spółdz. produkc. oraz przestrzegając uchwały WRN Nr IV/11 z dn. 4. VII. 52 r,

IV. Powiatowe i gminne rady narodowe, ich organy wykonawcze, państwowe ośrodki maszynowe oraz Okręgowe Zarządy PGR dołożą wszelkich starań w kierunku poprawienia szaty roślinnej naszych łąk i pastwisk oraz podniesienia ich wydajności — drogą:

a) uregulowania stosunków wodnych na łąkach nizinnych, które stopniowo przekształcają się na łąki błotne, dając mało wartościowe siano,
b) uprawiania nawierzchni łąk i pastwisk odpowiednimi narzędziami, oczyszczania od chwastów i zarośli, nawożenia i podsiewania nasionami traw łąkowych,
c) odnowiania łąk i pastwisk starych, zadarnionych przez przeoranie takowych i zakładanie nowych z wysiewem odpowiednich mieszanek traw,
d) zwrócenia szczególnej uwagi na podniesienie jakości i wartości odżywczej produkowanych pasz objętościowych przez propagandę prowadzenia zbiorów traw i mieszanek polowych na siano w okresie kwitnienia oraz suszenia na kozłach,
e) wprowadzenie kiszenia zielonek (ze względu na niekorzystne klimatyczne warunki suszenia drugiego pokosu) oraz parowania i kiszenia ziemniaków przeznaczonych na paszę, przeprowadzając w gminach i gromadach praktyczne pokosy kiszenia pasz oraz budowy sposobem gospodarczym silosów,
f) wprowadzenia płodozmianów polowych — trawopolnych, łąkowo-pastwiskowych bezwzględnie we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych, PGR-ach i w miarę możliwości u rolników indywidualnych.

V. Okręgowe Zarządy i kierownictwa zespołów PGR przedsięwezmą odpowiednie środki — szczególnie w następujących zagadnieniach:

1. walki z marnotrawstwem pasz przez:
   a) zabezpieczenie magazynów,
   b) należyte pouczenie magazynierów i kierowników gospodarstw o odpowiedzialności ich za gospodarkę paszami i częste przeprowadzanie wnikliwych kontroli znakowania inwentarza żywego i dokładną bieżącą jego ewidencję,

2. usprawnienia organizacji pracy przez:
   a) ustawienie stałych brygad jako podstawę rozwoju hodowli,
   b) przeprowadzanie w zespołach częstych odpraw szkoleniowych i instruktarzu dla brygadzistów, ogłoszenie i przepracowanie z nimi do m-ca lutego 1954 r. obowiązujących zarządzeń dotyczących hodowli,

3. wzmocnienia walki z upadkami i chorobami zwierząt przez:
   a) polepszenie stanu sanitarnego pomieszczeń inwentarskich,
   b) polepszenie opieki weterynaryjnej,
   c) wydzielenie izolatek i porodówek,
   d) ocieplenie pomieszczeń i obfite stosowanie suchej i czystej ściółki,
   e) wzmożenie walki z jałowością,
   f) wzmożenie walki z charłactwem młodzieży,
   g) otoczenie przychówku zwłaszcza w okresie jesieni i zimy szczególną i troskliwą opieką,

4. zabezpieczenie własnej bazy paszowej przez:
   a) prowadzenie ścisłej ewidencji pasz,
   b) zakiszenie liści buraczanych oraz parowanych ziemniaków,
   c) zabezpieczenie suchej słomy z roku ubiegłego oraz z omłotów i prac kombajnów,
   d) należyte wykorzystywanie wywaru zakiszając jego nadmiar,
   e) zwrócenie szczególnej uwagi na należyte przygotowanie pasz jak płukanie ziemniaków przed parowaniem i magazynowaniem ich tylko w takim stanie na karmę,
   f) podawanie karmy czystej i świeżo sporządzonej zgodnie z normami wg. wydajności mleka i przyrostów wagowych,
   g) zabezpieczenie już obecnie ziarna motylkowych na śródplony i poplony siewów w 1954 r.,
   h) zwrócenie uwagi na nawożenie łąk i pastwisk oraz przygotowanie zimą do sianokosów zabezpieczając kozły do suszenia siana,

5. rozpowszechnianie dobrych osiągnięć brygadierów i innych przodowników na wszystkie zespoły i gospodarstwa przez:
   a) zabezpieczenie pomieszczeń inwentarskich na zimę,
   b) dopilnowanie pokryć zwierząt i nagradzanie za dobre wyniki,
   c) wzmożenie opieki nad współzawodnictwem o lepszy przyrost, duży uduj, największy stan pokryć i odchów młodzieży.

6. zabezpieczenia odpowiednimi rozpłodnikami obór i chlewni hodowlanych,

7. należytego przeprowadzenia kontroli użytkowości zwierząt.

VI. Centralny Zarząd Przemysłu Mleczarskiego, Ekspozytura Wojewódzka w Olsztynie zorganizuje odpowiednią ilość zlewni w terenie, przeszkoli wykwalifikowanych kierowników zlewni, zaopatrzy przede wszystkim PGR-ry i spółdz. produkcyjne w naczynia transportowe, cedzidła, sitka, watki, fartuchy itp.

VII. WZGS przeprowadzi szkolenie brakarzy wełny, zaopatrzy należycie placówki terenowe w materiały wymienne i roztoczy ścisły nadzór nad punktami skupu wełny i skór.

VIII. Prezydium WRN, powiatowe i gminne rady narodowe, ich organy wykonawcze, organizacje społeczne, organy kierownicze POM, PGR, piony WZGS zwrócą uwagę, aby do ich codziennej pracy na gminach, gromadach i gospodarstwach, obok innych zagadnień — silniej włączone zostało zagadnienie rozwoju produkcji zwierzęcej, jako jedno z naczelnych zagadnień w realizacji Planu 6-letniego na naszym terenie.

Wykonanie uchwały zleca się Prezydium WRN, Powiatowym i Gminnym Radom Narodowym oraz ich organom wykonawczym, E/O POM, OZ PGR — Olsztyn, Orneta, Giżycko, E/O CZPMlecz., WZGS, Zarz. Woj. ZSCh., LK oraz ZMP.

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki — Sekretarz Prezydium

J. Malewski — Przewodniczący Prezydium

39

AKTYWIZACJA INWALIDÓW NA ODCINKU SPÓŁDZIELCZOŚCI INWALIDZKIEJ.

Uchwała Nr LIII/750

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dn. 15. IX. 53 r.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie na posiedzeniu w dniu 15 września 1953 r., po wysłuchaniu sprawozdania Kierownika Wydz. Pracy i Pomocy Społecznej z akcji aktywizacji inwalidów na odcinku spółdzielczości inwalidzkiej, biorąc pod uwagę,

że ustrój społeczno-polityczny Polski Ludowej zabezpiecza inwalidom na równi z innymi obywatelami prawo do pracy we wszystkich dziedzinach zajęć dostępnych dla ich defektu fizycznego, wzgl. przewlekłej choroby,

że właściwe zatrudnienie najskuteczniej przywraca inwalidom poczucie pełnowartościowości, chęć do życia, wiarę we własne siły i co za tym idzie przez zdobycie niezależności gospodarczej, stanowi dla nich najbardziej odpowiednią formę opieki,

że zagadnienie produktywizacji inwalidów, jako dodatkowego źródła rezerw ludzkich, stanowi poważny, choć jeszcze w niedostatecznym stopniu wykorzystany czynnik w narodowej gospodarce siłami ludzkimi oraz kierując się troską o utrwalenie dotychczasowych osiągnięć i zapewnienia dalszego pomyślnego przebiegu akcji produktywizacji inwalidów, uchwala, co następuje:

1) Zobowiązać prezydia powiatowych rad narodowych, referaty pracy i pomocy społecznej do założenia i stałego aktualizowania rejestru inwalidów powyżej 45% utraty zdolności zarobkowej.

2) Zobowiązać Prezydia Rad Narodowych, a w szczególności w Giżycku, Ostródzie, Lidzbarku-Warm. i Działdowie do przeanalizowania zagadnienia spółdzielczości inwalidzkiej na ich terenie na najbliższym posiedzeniu Prezydium i przyjścia z jaknajdalej idącą pomocą w przydzielaniu odpowiednich lokali oraz otworzenia izb gościnnych dla inwalidów.

3) Zlecić Wydziałowi Przemysłu:

a) aby wszystkie lokale przemysłowe, urządzenia, które mają być przekazywane spółdzielczości, stawiał do dyspozycji Wojew. Związku Spółdzielni Inwalidów,

b) przeanalizowanie w porozumieniu z WKPG i Wydz. Pracy i Pomocy Społecznej możliwości przekazania czynnych zakładów, których profil produkcyjny odpowiada zatrudnieniu inwalidów, rencistów oraz emerytów, dla Wojew. Związku Spółdzielni Inwalidów,

c) przydzielenie w pierwszej kolejności dla WZSI surowców miejscowych i odpadowych, potrzebnych do produkcji w spółdzielniach.

4) Zobowiązać Wydział Zdrowia do wydania odpowiednich zarządzeń w celu:

a) przestrzegania i właściwego wykonania instrukcji Ministra Zdrowia z dn. 31. VIII. 51 r. Nr 79/51, szczególnie w przedmiocie przeprowadzenia dokładnych badań inwalidów i sporządzenia zaświadczeń na oryginalnych formularzach,

b) informowania inwalidów przez szpitale i ośrodki zdrowia o możliwości przysposobienia do pracy,

c) zgłaszania do Wydz. Pracy i Pomocy Społecznej ludzi, którym przewlekła choroba lub amputacja ograniczy zdolności zarobkowe.

5) Zlecić Wojew. Związkowi Spółdzielni Inwalidów w Olsztynie doprowadzenie do tego, aby liczba inwalidów ciężko poszkodowanych (powyżej 45% inwalidztwa) stanowiła 55% ogólnego stanu inwalidów, zatrudnionych w spółdzielniach inwalidzkich.

6) Zobowiązać Wojew. Związek Spółdzielni Inwalidów w Olsztynie do wzmożenia rozwoju spółdzielczości produkcyjnej na terenie wsi przez aktywizację inwalidów, zamieszkujących osiedla wiejskie.

Uchwałę wykona Wydział Pracy i Pomocy Społecznej Prez. WRN.

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały — Członek Prez. WRN., Ob. Fiutak Małgorzata.

Termin wykonania uchwały — 31 grudnia 1953 r.

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki
Sekretarz Prezydium

J. Malewski
Przewodniczący Prezydium

40

POWSZECHNA AKCJA ODSZCZURZANIA NA TERENIE WOJEW. OLSZTYŃSKIEGO

Zarządzenie

Nr SE/I/D/18-60/53

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 1 października 1953 r.

Na podstawie art. 16 Ustawy z dnia 20 marca 1950 roku o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz.U.R.P. Nr 14 poz. 130), oraz art. 10 ust. 3 lit. e i art. 7 Ustawy z dnia 21 lutego 1935 roku o zapobieganiu chorobom zakaźnym i o ich zwalczaniu (Dz.U.R.P. Nr 27 poz. 198) i § 7 pkt. 2 Rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 12.VII. 1951 r. w sprawie utrzymania porządku i czystości w nieruchomościach (Dz.U.R.P. Nr 40 poz. 306) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie

z a r z ą d z a :

przeprowadzenie powszechnej akcji odszczurzania na terenie woj. olsztyńskiego w okresie od dnia 16. XII. do dnia 19. XII. 1953 roku wg. następujących zasad:

§ 1

Obowiązkowi odszczurzania podlegają wszelkiego rodzaju obiekty państwowe, spółdzielcze i prywatne (domy mieszkalne, zabudowania gospodarcze, sklepy, warsztaty przemysłowe i t.p.).

§ 2

Do przeprowadzenia akcji odszczurzania obowiązani są: właściciele i użytkownicy w/wymienionych obiektów.

§ 3

Nie podlegają odszczurzaniu w wyżej podanym okresie te urzędy, instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa, na których terenie deratyzację przeprowadzi własnymi kolumnami i przy użyciu własnych środków trujących Państwowe Przedsiębiorstwo, Gdański Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji w Gdańsku — Wrzeszczu ul. Barlickiego Nr 8. Urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa o ile zechcą, aby powyższy obowiązek wykonał w ich imieniu i na ich r-k P.P. Gdański Zakład, Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji winny najdalej do dnia 15. XI. 53 r. zwrócić się do powołanego przedsiębiorstwa z odpowiednim wnioskiem.

Terminy deratyzacji tych zakładów ustali P.P. Gdański Zakład Dezynfekcji, Dezynsekcji i Deratyzacji, i zawiadomi o tym zainteresowanych.

W młynach, oraz magazynach zbożowych deratyzację przeprowadzi Centrala Zwalczania Szkodników Zbożowo-Mącznych w Gdyni.

§ 4

Do odszczurzania należy używać trutki „Derotal” (siarczan talu), oraz „Ceder 3“ (cebula morska), którą rozprowadzać będzie za zwrotem należności na prezydia miejskich i gminnych rad narodowych Powiatowy Związek Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska“.

§ 5

Cena detaliczna 1-go słoika „Derotal” o zawartości 30 gr. wynosi 3 zł, a słoika o zawartości 100 gr. = 6 zł.
Cena detaliczna 1-go słoika „Ceder 3” o zawartości 100 gr. = 4,50 zł. zgodnie z zarządzeniem Ministra Zdrowia Departament Zaopatrzenia i Farmacji zamieszczonym w piśmie z dnia 26. V. 1951 r. Nr Zaf. V-12358/322/51.
Koszty nabycia trutki ponoszą właściciele względnie użytkownicy obiektów.

§ 6

Jako normę użycia trutki wyznacza się:

1) dla domów mieszkalnych 1-6 izb. po 1 słoiku a 30 gr.

2) dla domów mieszkalnych za każde dalsze 6 izb po 1 słoiku à 30 gr.

3) dla zabudowań gospodarczych bez żywego inwentarza dodatkowo po 2 słoiki à 30 gr.

4) dla zabudowań gospodarczych z żywym inwentarzem dodatkowo po 2 słoiki à 30 gr.

5) dla lokali przeznaczonych do celów handlowych, usługowych, rzemieślniczych itp. na każde 25 m² po 1 słoiku à 30 gr. niezależnie od trutki użytej dla odszczurzania powierzchni mieszkalnych.

6) dla budynków nie przeznaczonych na zamieszkanie jak: warsztaty, składy, domy towarowe, gmachy urzędowe, gmachy biurowe, stajnie, spichrze, garaże itp. o ogólnej powierzchni do 1.000 m² oblicza się na każde 100 m² — 1 słoik à 30 gr,

7) dla placów niezabudowanych na 200 m² powierzchni 1 słoik à 30 gr. O ile na placach i podwórzach niezabudowanych nagromadzone są węgle, cegły, beczki, skrzynie, drzewo, żelazo itp. liczy się tak jak zajętą przestrzeń (powierzchnię) również jak budynek mieszkalny. Na każde 100 m² powierzchni zajętej przez wyżej wymienione przedmioty należy zakupić i wyłożyć 1 słoik à 30 gr.

8) Dla gospodarstw rolnych (ogrodów itp). należy zakupić i wyłożyć stosownie od wielkości gospodarstwa następujące ilości trutki:
   a) dla gospodarstw rolnych do 1/2 ha — 1 słoik à 30 gr.
   b) dla gospodarstw rolnych od 1/2 do 2 ha — 2 słoiki à 30 gr.
   c) dla gospodarstw rolnych od 2 do 5 ha — 3 słoiki à 30 gr.
   d) dla gospodarstw rolnych od 5 do 10 ha — 4 słoiki à 30 gr.
   e) dla gospodarstw rolnych powyżej 10 ha — 5 słoików à 30 gr.

§ 7

Trutki wg. norm wyżej podanych rozprowadzą Wydziały Gospodarki Komunalnej poprzez administratorów domów, po wsiach Gminne Rady Narodowe poprzez sołtysów gromad.

§ 8

Dla osiągnięcia pomyślnych wyników w akcji, osoby obowiązane do tępienia szczurów winny:
a) do dnia 10 grudnia 1953 r. usunąć śmiecie i odpadki kuchenne, które stanowią pożywienie dla szczurów,
b) artykuły żywnościowe i paszę przechowywać tak, aby zabezpieczone były przed szczurami,
c) wyłożyć trutkę na przynęcie w ciągu dnia 16 grudnia 1953 roku ściśle wg. pouczenia załączonego do każdego opakowania w miejscach gdzie szczury się pojawiają najczęściej, a w szczególności na śmietnikach, komorach, przy piwnicach, ustępach, budynkach gospodarczych itp.,
d) pozostawić w ten sposób wyłożone trutki do dnia 19 grudnia br. (włącznie),
e) zbieranie trutek jak również zebranie padłych szczurów i zniszczenie pozostałych trutek winno być dokonane w ciągu dnia 19 grudnia br. przez właścicieli lub użytkowników poszczególnych obiektów, względnie przez osoby przez nich do tego upoważnione. Osoby te odpowiedzialne są osobiście tak za wyłożenie trutek, zebranie padłych szczurów, jak też za zniszczenie pozostałych trutek,
f) trzymać zwierzęta domowe w czasie odszczurzania w zamknięciu, ponieważ trutka jest tak samo niebezpieczna dla tych zwierząt, jak i ludzi.
Dzieci należy pouczyć o skutkach zatrucia, ściśle nadzorować i nie pozostawiać bez opieki, aby nie dotknęły wyłożonej trutki,
g) padłe szczury i pozostałą trutkę należy spalić, lub zakopać głęboko w ziemię z dala od źródeł wody zdatnej do picia, conajmniej w odległości 20 m. W wypadku, gdyby na skutek spożycia zatrutej przynęty lub zatrutego szczura padło którekolwiek ze zwierząt domowych, należy padłą sztukę zakopać w sposób jak wyżej podano tj. z dala od wody zdatnej do picia. Mięso tych zwierząt jest zatrute i niebezpieczne dla zdrowia i życia ludzkiego.

§ 9

Nadzór i kontrolę nad wykonywaniem niniejszego zarządzenia przeprowadzą prezydia miejskich, powiatowych i gminnych rad narodowych przy współudziale komitetów blokowych, czynnika społecznego, oraz organu Milicji Obywatelskiej.

§ 10

Winni naruszenia, względnie nie wykonania niniejszego zarządzenia, podlegają na podstawie art. 22 wyżej powołanej Ustawy z 1935 roku karze pracy poprawczej do trzech miesięcy i grzywny do 3000 zł, lub jednej z tych kar.
Sprawy z tego zakresu rostrzygane będą w postępowaniu karno-administracyjnym.

§ 11

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie.

Za Prezydium Rady Narodowej:

Z. Brzezicki
Sekretarz Prezydium

S. Kruzel
Z-ca Przewodniczącego Prezydium

Ceny ogłoszeń: o zgubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie—10,50 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów—0,90 zł za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, ½ strony — 165 zł, ¼ strony — 90 zł, ⅛ strony — 60 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej.
Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł.

Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatna z góry na konto Nr 356-420-134/1 w Narodowym Banku Polskim I Oddz. Miejsk. w Olsztynie.

Cena niniejszego egzemplarza — 0,90 zł.

ODBIORCA

Redakcja i Administracja: Olsztyn, ul. Kopernika 48 -- Prez. W.R.N. — Wydz. Prawny, tel. 32-46

Olsz. Z. Graf. Lz 2024 (1280) Druk. mat. 7 kl. 60 gr. 59x84 7.10—20.10.53 Z-4-34010